В блакитному тумані моря
Біліє парус самітний.
Чого шука він в тім просторі?
Чом в ріднім краї він чужий?

Лютує хвиля, вітер грає
І щогла гнеться і тріщить;
Та й там він щастя не шукає,
Та й не од щастя він біжить.

Вода під ним — блакить прозора,
Над ним — проміння виграє,
А він благає бурь у моря,
Немов спокій у бурях є.

Переклад М. Зерова

Самотній парус ген біліє
В морському блакитнім тумані.
Що він знайти в чужині мріє,
Що в рідній кинув стороні?

Лютує вітер, хвиля грає,
І щогла гнеться і скрипить,-
Дарма, він щастя не шукає
І не від щастя геть біжить.

Над ним струмок ясніш лазурі,
День золотий над ним встає,
А він, мятежний, прагне бурі,
Неначе в бурі спокій є.

Перекладач: Л. С. Первомайський